

N

„Nem hiszek az üvegplafonban” – tisztázza mindjárt a beszélgetésünk elején. A Gránit Pólus Csoport fiatal vezetője szerint a nők karrierépítésében nem létezik a sokat emlegetett felső határ – ha megnézzük, a fiatal román szakember eredménytáblája legalábbis igen impozáns. Miután széles körű tapasztalatot szerzett az ingatlanüzemeltetés, bérbeadás és bevásárlóközponti ügyfélszolgálat területén, 2012 májusában csatlakozott a vállalatcsoport-hoz, ahol a cég bevásárlóközpontjaiban található kereskedelmi területek hasznosításáért felelt. Feladata volt a legsikeresebb nemzetközi gyakorlat adaptálása a helyi piacokra Magyarországon, Horvátországban, Lengyelországban, Oroszországban, Szlovákiában, Bulgáriában, Örményországban és Grúziában.

Bár ezt a pozícióját a cég 2015-ös át szervezése után is megőrizte, legnagyobb szakmai sikerét szülőházájában érte el. A Gránit Pólus 2013 őszén vette át az aradi Atrium Mall bevásárlóközpontot, amelynek igazgatójává nevezték ki. A kereskedelmi és szórakoztató-központ vezetőjeként szó szerint újra életet lehel a házba, amely a keze alatt látványos fejlődésnek indult. Három év alatt 26 százalékkal nőtt a forgalom, 23 százalékkal az üzemi eredmény – és gyakorlatilag megtelt a pláza: a kihasználtság 89-ről 96,7 százalékra emelkedett. Ezek után akkor is hinnünk kell neki, amikor mosolyogva azt mondja: „hegyeket tudnék megmozgatni”.

**A LELKESÉDÉS, AZ ELKÖTELEZETTSÉG ÉS PERSZE
A KEMÉNY MUNKA HOZTA MEG AZ EREDMÉNYT**

náltság 89-ről 96,7 százalékra emelkedett. Ezek után akkor is hinnünk kell neki, amikor mosolyogva azt mondja: „hegyeket tudnék megmozgatni”.

„Ha hegyeket akarsz mozgatni, nem számít, hogy nő vagy”

Simona Ioana Ion: egy bukaresti nő a Gránit Pólus plázák királynője

ÖT ÉVE TARTÓ INGÁZÁSA ÉRT VÉGET AZZAL, HOGY SIMONA IOANA IONT A GRÁNIT PÓLUS ÜZEMELTETÉSI IGAZGATÓJÁNAK NEVEZTÉK KI A CÉG BUDAPESTI KÖZPONTJÁBAN. A FIATAL ROMÁN NŐ VALLJA: AZ ÜZLETI ÉLETBEN NINCS KÜLÖNBÉSÉG FÉRFIAK ÉS NŐK KÖZÖTT, HISZEN MIND SZENVEDÉLYESEK ÉS ELKÖTELEZETTEK.

A KÁOSZBAN ÖSSZEKOVÁCSOLÓDTUNK

A kezdet persze nem volt ennyire sima: „2006-ban kezdtem a karrierem – meséli –, volt néhány jó, pontosabban fantasztikus évünk: szárnnyalt az ingatlanpiac, Bukarestben tucatnyi bevásárlóközpont fejlesztését jelentették be. Aztán jött a válság – a csúcstról eljutottunk a mélybe. Amikor a Gránit Pólushoz kerültem, már túl voltunk a legnehezebb időszakon. Nem mondanám, hogy könnyű menet volt, hiszen az én munkám nemcsak az üzemeltetéshez vagy a kiskereskedelemhez kötődött: olyan bérlőkkel, üzlettulajdonosokkal kellett dolgoznom, akik mind a vásárlóktól függtek. Kihívás volt, de talán a káoszban összekovácsolódtunk annyira, hogy utána könnyebb volt fejlődni.”

29 évesen csatlakozott a Gránit Pólushoz, mint mondja, tele energiával, tele lelkesedéssel. „Azt gondolom, hogy ez a lelkesedés, ez az elkötelezettség és persze kemény munka hozta meg az eredményt. Biztos hallotta

már azt, hogy a kemény munka mellékterméke a siker, anélkül nem fog összejönni” – fűzi hozzá. Nemcsak kemény munka elé állította az új feladat, de a közeg is új volt a bukaresti lány számára. Arra a kérdésre, érezte-e magát idegennek románként, válaszul csak rázza a fejét, és annyit mond: mindig elismerték azokat az értékeket, amelyeket ő hozott a cégbe.

Az útjába kerülő üvegplafont tehát, ha létezett is, gond nélkül törte össze Ioana, ám nőként ő is szembesült már azzal, milyen, amikor először a külsejére koncentrálnak a partnerei, és csak utána a munkájára. Azt mondja azonban, ezen igyekszik túllendülni: „Megvannak az előnyei annak, ha az ember fiatal, szép, vagy mondjuk dús, göndör hajkoronája van. Tény az is, hogy vannak helyzetek, amikor először veszik észre benned a nőt, és csak utána a szakembert. De ha elég erős vagy, hogy átlendülj ezen a lépcsőfokon, akkor nem fogod érezni a hátrányát – viszont élvezheted az előnyeit. Ez egy pszichológiai játék” – vallja, de hozzáteszi, a férfiaknak az a nemzedéke, amelyik azt gondolja, hogy a nők nem valók vezetőnek, már igazán megérett a visszavonulásra.

Fotó: Fülöp Máté

KÖZÖS MOZGATÓRUGÓK

„Nem hiszem, hogy az üzleti életben dolgozó nők és férfiak különbözőek lennének: közös mozgatórugónk, hogy keressük a kihívásokat, elköteleztettek vagyunk, vállaljuk az üzleti kockázatot, keményen dolgozunk és várjuk az utunkba kerülő lehetőségeket. Csak az számít, hogy az adott helyzetben hogyan állsz helyt. Tisztelhetnek éppenséggel azért is, mert fiatal vagy. Persze sok ember van, aki azt gondolja, csak azért, mert nő vagy, vagy nem értél el bizonyos kort, nem érsz annyit. De hát a történelem is bebizonyította, hogy ha hegyeket akarsz megmozgatni, akkor ezek a dolgok nem számítanak.”

Ioanának azonban még annál is több hegyet kell megmozgatni a hétköznapiakban, mint egy átlagos női vezetőnek. A Gránit Pólushoz egy kisgyermek édesanyjaként csatlakozott, öt és fél éves kislánya most az ő szüleivel él a román főváros mellett. Vagyis már az ingázás is komoly feladat elé állítja, hiszen Budapestet, Aradot és Bukarestet is útba kell ejtenie. „Mindig találunk megoldást: Bukarest és Arad között például rengeteg gyönyörű hely van,

választani szoktunk egyet a családi összejövetelekhez” – mondja.

Úgy tűnik, öt év után most valóban véget ér az ingázás. Ioanát már csak Budapestre köti majd a munkája: a Gránit Pólus üzemeltetési igazgatójának nevezték ki. Így a korábbi álma ma már terv lett – a magyar fővárosban telepedhet le.

De addig is igyekszik mindenből tanulni: „Mint szülő és szakember megtanultam, hogy az életben össze kell raknod egy szerszámosládát, aztán abból szeded ki azt, amire éppen szükséged van az aktuális feladatod megoldásához. Anyaként például megtanultam, hogy a gyermekemmel együtt kell végigjárni a tanulás különböző fokozatait, ez pedig türelmet kíván – ez a képesség a szakmai életben is sokat segít. De persze ez fordítva is működik: a menedzseri képességeim segítenek megszervezni az életemet, amelyben rengeteget segít a csapatom.”

ÖRÜLNI A SZABADNAPOKNAK

Néha azért ő is szívesen kiszállna egy hétre, de azt mondja, megtanulta, mi tölti fel a lemerült elemeket. „Ilyen a kislányom,

akivel minden együtt töltött perc rengeteg energiát ad. És persze nem győzők eléggé hálás lenni a szüleimnek a nekem nyújtott segítségükért.”

De Budapest is ilyen: „Korábban csak turista módjára ismertem a várost, mindig csak néhány napot töltöttem el itt. Aztán ideköltöztem, és azt gondoltam: vagy beleszeretek, vagy egyáltalán nem próbálok meg integrálódni. Rövid idő után ráébredtem: imádom a várost, és ez a mai napig nem múlt el. Már öt éve élek itt, és még mindig találok felfedeznivalót.”

Ha nem a városban sétál, kikapcsolódásként olvas, filmeket néz, és megfogadta, hogy visszatér korábbi szenvedélyéhez, a lovagláshoz is. De leginkább utazni szeret: „Tudom, hogy furcsán hangzik azok után, hogy néha a bőröndből sem tudok kipakolni, mielőtt újra elindulnék egy-egy üzleti útra, de nagyon élvezem az utazást. Vannak pillanatok, főleg szombatonként, amikor arra gondolok, milyen jó lenne valahol egy trópusi szigeten lenni, aztán örülni tudok annak is, hogy legalább van két pihenőnapom.”

